



Konkurs „Dobre praktyki EFS” został ogłoszony przez Ministra Rozwoju Regionalnego w lutym 2007 roku dla beneficjentów wszystkich programów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego. Jego celem jest uhonorowanie modelowo realizowanych projektów, a także pokazanie opinii publicznej, w jaki sposób środki z EFS trafiają do przeciętnego człowieka i zmieniają jego życie na lepsze.

Zgłoszono 329 projektów, z których 316 przeszło pozytywnie weryfikację formalną. W ramach oceny merytorycznej niezależne jury wybrało 60 najlepszych, które uzyskały prawo posługiwania się tytułem „Najlepsza inwestycja w człowieka”. Dodatkowo, pięć najwyżej ocenionych projektów, zostanie uhonorowanych nagrodami w postaci wyjazdów studyjnych dwóch reprezentantów każdego z tych projektów do jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej. Pełna lista laureatów została ogłoszona na stronie www.efs.gov.pl.

**Poniżej prezentujemy 6 losowo wybranych opisów projektów.
Opisy te zostały przygotowane przez beneficjentów
jako część materiałów zgłoszonych do konkursu.**

Wszystkie nagrodzone projekty będą zaprezentowane w albumowej publikacji, która zostanie wydana przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego jesienią 2007 roku.

*Departament Zarządzania
Europejskim Funduszem Społecznym*

1. Projektodawca:

Dr Notes

Tytuł projektu: „Profesjonalna mama – program integracji zawodowej matek dzieci niepełnosprawnych”

Program: SPO RZL

Opis projektu:

Jeśli w czasie realizacji projektu wszystko miałyby iść tak, jak dzisiaj to „Profesjonalna mama” nie miałyby prawa się udać. Dzisiaj wszystko sprzysięgło się przeciwko mnie: ludzie, sprzęty, pojazdy, czas i przestrzeń. Nie wiem czy jestem bliższa furii, czy hysterii.

Jest czwartek, 29 marca 2006, godzina 22.40. Po całym dniu w biegu, z niepokojąco wysokim ciśnieniem i z podejrzanymi zaburzeniami rytmu serca siadam do opisu projektu, który od ponad półtora roku stanowi sens mojego życia. Nazywam się Katarzyna Kabżinska, jestem koordynatorem projektu „Profesjonalna mama – program integracji zawodowej matek dzieci niepełnosprawnych”. Aby nie dać się ponieść emocjom i wspomnieniom oraz dla ułatwienia sobie zadania, przyjmuję w opisie projektu plan podany w regulaminie konkursu „Dobre praktyki EFS”.

Zaczynamy...

Nazwa projektu

a. wersja oficjalna: „Profesjonalna mama – program integracji zawodowej matek dzieci

niepełnosprawnych”

b. wersja, która napisało życie:

Długo nie mogliśmy przyzwyczaić się do nazwy „Profesjonalna mama”. Przekręcaliśmy ją na setki sposobów. Była i sprytna mama, i zaradna mama. Na potrzeby konkursu została przyjęta nazwa: „Profesjonalna mama – mój projekt, moje życie”

Charakterystyka projektodawcy

a. wersja oficjalna:

Dr Notes jest firmą informatyczno-konsultingową. Dotychczasowa działalność firmy była związana zarówno z branżą informatyczną, jak i szkoleniową. Firma Dr Notes realizowała projekty o różnej naturze (programistyczne, wdrożenia systemów informatycznych w firmach, szkolenia i konsultacje, pomoc techniczna, serwis, zabezpieczenia systemów informatycznych) oraz różnej wielkości (od krótkich interwencji serwisowych i konsultacji, po wdrożenia trwające miesiąc, kilka miesięcy lub ponad rok). W 2003 r. firma Dr Notes rozpoczęła również działalność gospodarczą pod nazwą Profesjonalne Prawo Pracy, świadcząc usługi związane z tą

dziedziną. Realizowany projekt był więc naturalnym połączeniem poszczególnych obszarów kompetencji partnerów: doświadczenia w branży technologii informatycznych i działalności związanej z projektami.

b. wersja pisana przez życie:

Pierwsze wrażenia ze spotkania z firmą Dr Notes? Trzech facetów, którzy w kompletnej ciszy wystukiwali coś na klawiaturach swoich komputerów nawet na chwilę nie odwracając wzroku od monitorów. Żadnego zbędnego słowa. Szum serwerów, odgłosy ulicy, czasem dźwięk telefonu. Zastanawiałam się czasami czy oni w ogóle potrafią mówić. Każdy z nich jest doskonałym informatykiem. Czy w swojej pracy mieli do czynienia z kobietami? Pewnie tak. Były kobiety – sekretarki, kobiety – specjalistki od marketingu i sprzedaży, kobiety – prawniczki. Ale 160 kobiet – użytkowników systemu informatycznego stworzonego przez firmę to było nie lada wyzwaniem. Było trudno. Czasami nawet bardzo. Bo jak tu pracować z użytkownikami, którzy każdy problem definiują jako: „nie działa”, „nie da się”, „nie umiem”. Przez cały projekt nauczyliśmy się od siebie bardzo dużo. Mam nadzieję, że dzięki temu projektowi firma Dr Notes stała się bardziej ludzka. Teraz kiedy przyjeżdżam do firmy nie jest już w niej tak strasznie cicho. Okazało się, że nasi informatycy jednak potrafią mówić. Co więcej...oni nawet potrafią się śmiać...

Krótką charakterystyka partnerów projektu

a. wersja oficjalna:

Partnerem projektu jest Fundacja Pomocy Dzieciom „Jaś i Małgosia”. Fundacja realizowała „Program integracyjny – przedsiębiorczość jako narzędzie terapii młodzieży defaworyzowanej” dzięki grantowi NBP w ramach programu edukacji ekonomicznej. Na program składały się szkolenia dla opiekunów młodzieży defaworyzowanej społecznie oraz dla samej młodzieży. Część szkolenia przeprowadzono przez Internet.

Dzienne Centrum Aktywności Społecznej – otwarte przez Fundację centrum podnoszenia kwalifikacji osób niepełnosprawnych oraz ich opiekunów. Głównym celem działalności DCAS jest aktywizacja zawodowa.

Fundacja dwukrotnie realizowała program szkoleń dla młodzieży – w tym niepełnosprawnej wyrównujący jej deficyty społeczne. Celem tych projektów było odnalezienie się jego uczestników na rynku. W chwili obecnej Fundacja prowadzi również warsztaty terapii zajęciowej.

b. wersja pisana przez życie:

Fundacja – kreatywni pomysłodawcy projektu, wspaniali przyjaciele, lojalni współpracownicy. Ta bardziej ludzka część projektu „Profesjonalna mama”. Mimo, że formalnym liderem projektu jest firma Dr Notes wszystkie uczestniczki kojarzą projekt z fundacją. To w siedzibie fundacji trwała rekrutacja uczestniczek projektu. To tutaj planowane jest spotkanie podsumowujące projekt, to tutaj zniemacka odwiedzają nas łódzkie mamy. Tutaj, w niewielkim biurze urosły ostatnio stopy segregatorów,

wydruków, certyfikatów i zaświadczeń. Śmiejemy się, że już niedługo nie będzie nas za nich widać....

Całkowity czas trwania projektu

a. wersja oficjalna: 01.05.2006 r. – 30.04.2007 r.

b. wersja napisana przez życie:

Dla mnie ten projekt rozpoczął się pod koniec wakacji 2005 roku. Pamiętam swój pobyt w pensjonacie „Ameliówka” w Górach Świętokrzyskich: mnóstwo kartek z luźnymi notatkami na temat projektu i próby scalenia tego w jeden, profesjonalny wniosek. Ostatecznie wniosek został złożony 25 listopada 2005 roku i odtąd mój związek z „Profesjonalną mamą” stał się nierozzerwalny. Jednak za datę, która zmieniła wszystko uznaliśmy 23 lutego 2006 – dzień, w którym otrzymaliśmy informacje o pozytywnej ocenie projektu.

Obszar, na którym realizowany jest projekt

W tym punkcie obie wersje są zgodne: projekt jest realizowany na terenie całej Polski. Najliczniejszą reprezentację ma w projekcie województwo dolnośląskie, natomiast prawie zupełnie nie dopisały mamy z województwa lubelskiego i podlaskiego.

Sposób finansowania projektu, w tym wkład EFS

Tu wersja jest tylko jedna – oficjalna: projekt jest w 98.61% finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Pozostała część czyli 1.39% stanowi wkład własny firmy Dr Notes .

Charakterystyka grupy Beneficjentów Ostatecznych

a. wersja oficjalna:

Grupą beneficjentów, do której adresowany jest projekt „Profesjonalna mama” są kobiety pozostające bierne zawodowo z powodu posiadania niepełnosprawnego dziecka i konieczności opieki nad nim. Kryterium decydującym o wyborze danej uczestniczki było posiadanie niepełnosprawnego dziecka oraz brak zatrudnienia. Ze względu na formułę szkoleń, osoba biorąca udział w projekcie musiała posiadać komputer oraz dostęp do internetu. Jeśli chodzi o profil osobowy, projekt najbardziej trafił w potrzeby kobiet, które wykazują inicjatywę w doskonaleniu zawodowym i poszukiwaniu pracy, są otwarte na nowe technologie oraz dla których bariery, takie jak czas, koszty oraz miejsce zamieszkania stanowią przeszkodę w zdobywaniu wiedzy. Projekt odpowiedział również na potrzeby tych pań, dla których zatrudnienie w formie elastycznej (telepraca) było dotąd utrudnione ze względu na brak odpowiedniego przygotowania do takiej sytuacji. Projekt adresowany jest do kobiet w różnym wieku i różnym poziomie wykształcenia.

b. wersja napisana przez życie:

Do projektu zgłosiło się 170 mam. Nazywamy je dzisiaj „naszymi mamami”, „projektowymi mamami”, „profesjonalnymi mamami”. Są różne tak, jak różni są ludzie. Każda z nich była inna, każda wniosła w projekt coś nowego i niepowtarzalnego. Najmłodsza mama miała 23 lata, najstarsza – 60. Jak mogę scharakteryzować uczestniczki projektu? Nie mogę. Musiałabym napisać 170 charakterystyki każda z nich byłaby inna. „Nasze mamy” reprezentowały każdy poziom wykształcenia, każde miejsce zamieszkania, każdą sytuację rodzinną i życiową. Mimo, że każda z nich była inna miały wiele cech wspólnych. Są pilnymi uczennicami, dociekliwymi studentkami, wspaniałymi kobietami i przede wszystkim – mądrymi matkami, które wiedzą, że robiąc coś dobrego dla siebie, robią coś dobrego także dla swoich dzieci.

Główne cele projektu

a. wersja oficjalna:

Głównym celem projektu była aktywizacja zawodowa matek dzieci niepełnoprawnych. Osiągnięcie tego celu miało być możliwe dzięki przeprowadzeniu szkoleń z zakresu własnej działalności gospodarczej, elastycznych form pracy oraz aktywizacji zawodowej. Zakładano podniesienie zdezaktualizowanych kwalifikacji zawodowych uczestniczek projektu. Dodatkowym celem było również zapewnienie wsparcia psychologicznego pozwalającego na sprawny powrót na rynek pracy.

b. wersja, która napisało życie:

Głównym celem projektu była...walka. O wszystko i o wszystkich. Na początku o uczestniczki. Bo wcale nie chciały się przekonać do projektu, bo nie chciały uwierzyć, że można się uczyć przez Internet, że to coś da...Kolejny cel: przekonać 160 kobiet, że są mądre, dobre i wartościowe, że nadszedł czas aby zrobiły w końcu coś dla siebie. I następna „górką” do przejścia: przekonanie, że nie będą same, że jesteśmy żywi i prawdziwi, że pomożemy, poprowadzimy krok po kroku... Było ciężko. Nie pamiętam już ile było rozmów telefonicznych, ile maili, ile ogłoszeń, próśb, obietnic a czasem małych szantaży. Były dni kiedy na naszej elektronicznej liście uczestniczek nie przybywało żadne nazwisko i wtedy przychodziło z wątpliwość...Ale zaraz potem przychodziły dni kiedy lista zapełniała się błyskawicznie...i to była radość.

Trudno pisać o celach...pewnie było ich 160 czyli tyle, ile uczestniczek. Każda z nich postawiła przed sobą i przed nami małe wyzwanie na czas tego projektu. Nauka obsługi komputera, nabycie nowej wiedzy, znalezienie pracy a czasami po prostu znalezienie przyjaciół, podzielenie się problemami, wyjście poza zakłęty krąg choroby własnego dziecka. Ile udało nam się osiągnąć? Przeczytajcie co piszą nasze mamy...

Opis podejmowanych działań

a. wersja oficjalna:

Projekt polegał na przeprowadzeniu szkoleń on-line dla matek dzieci niepełnosprawnych, które pozostają bierne zawodowo. Szkolenia obejmowały tematykę elastycznych form zatrudnienia (telepracy), rozwijania własnej działalności gospodarczej oraz szeroko pojętej aktywizacji zawodowej. Uczestniczkom projektu zostało udostępnione środowisko informatyczne umożliwiające zdalne nauczanie. Podstawowe funkcje tego typu nauczania tj. możliwość odbywania lekcji on-line, drukowanie treści wykładów, kontrolne testy i egzaminy zostały poszerzone o forum dyskusyjne, które umożliwiło kontakt zarówno z wykładowcami, jak i innymi uczestnikami szkolenia. Za pośrednictwem czatu, forum oraz drogą e-mail przeprowadzane będzie indywidualne doradztwo psychologiczne oraz prawne.

W ramach projektu przeszkolono 4 grup beneficjentów liczących po 40 osób każda. Dostęp do bloków szkoleniowych dla pojedynczego uczestnika przewidziany był na okres ok. 6 tygodni. Dodatkowo, prowadzone forum dyskusyjne umożliwiło nawiązanie kontaktów i wymianę doświadczeń między uczestnikami oraz indywidualne konsultacje z wykładowcami. Zróżnicowana forma przekazywania wiedzy pozwoliła uczestnikom na lepsze przyswojenie treści szkoleń a następnie umiejętne jej wykorzystanie w praktyce.

b. wersja napisana przez życie:

Portal – wirtualne miejsce spotkań i nauki - powstawał kilka miesięcy. W czasie realizacji projektu zmienialiśmy kilka razy jego układ. Żeby było łatwiej, żeby było ładniej i wygodniej...

Co robiliśmy przez te kilka miesięcy? Uczyliśmy się. Na kilka różnych sposobów. Na początek były kursy on-line. Można było do nich sięgnąć w każdej chwili, można było zapisać je na dysku komputera, można było je wydrukować. Potem przyszedł czas na zajęcia na czacie. Każdego dnia dwie godziny konsultacji on-line wykładowca i uczennice. Czasami tylko kilka naszych mam, czasami kilkanaście, czasami ponad dwadzieścia na raz. I tyle wątków rozmowy, ile uczestniczek. Czasami trudno było utrzymać dyscyplinę. Musze przyznać, że bywało gorzej niż w szkole podstawowej...Nie spodziewałam się, że dorosłe panie będą rozbrykane jak gromadka przedszkolaków.

Aby usystematyzować wiedzę powstały fora dyskusyjne oraz ćwiczenia rozsyłane drogą mailową. Uczestniczki na naszych oczach dokonywały naprawdę trudnych rzeczy. Tworzyły profesjonalne CV, pisały biznes plany, organizowały biuro w domu, wyliczały wynagrodzenia i podatki. Z dnia na dzień stawały się coraz bardziej zaangażowane, zdyscyplinowane, sumienne. Zmieniały się wraz z nami. Podsuwały nam wiele pomysłów. Pierwszy – na stronę „Uczestniczki”. Zaczęły przychodzić zdjęcia i opisy. Portal zaczął żyć a my wiedzieliśmy już kto siedzi po drugiej stronie monitora. Pomysł drugi „Upominkownia” – o tym przeczytacie w relacji uczestniczek. Pomysł trzeci – własne strony internetowe. Pomysł czwarty – wspólne spotkanie w Łodzi. Pomysł piaty, szósty, siódmy...Nie potrafię ich już zliczyć. A najważniejszy

z nich to druga edycja projektu, bardziej rozbudowana, jeszcze bardziej profesjonalna. Ale o tym na razie cicho sza...

Rezultaty projektu

a. wersja oficjalna:

Do mierzalnych rezultatów projektu zaliczyliśmy następujące wskaźniki: ilość uczestniczek szkolenia, liczbę kobiet, które będą kontynuowały edukację, opracowanie 160szt. kompletów materiałów informacyjnych i metodycznych. Dodatkowymi rezultatami „twardymi” projektu będzie również: wydanie 160szt. certyfikatów potwierdzających uczestnictwo w projekcie poszczególnych osób, ilość godzin realizowanych szkoleń i konsultacji. Do rezultatów „miękkich” projektu należeć będą: przełamanie niechęci do wykorzystania nowoczesnych technologii w edukacji, podniesienie atrakcyjności i jakości oferty szkoleniowej, dostosowanie jej do specyficznych potrzeb uczestniczek projektu, poprawa zdolności komunikacyjnych i interpersonalnych.

b. wersja napisana przez życie:

Co osiągnęliśmy? Chyba najlepiej opowiedzą o tym uczestniczki. Mogę tylko dodać, że w czasie projektu odbyły się dwa śluby, urodziła się dwójka dzieci, obchodziliśmy niezliczoną ilość urodzin, imienin, świąt. Wystaliśmy i odebraliśmy ok. 1000 maili. Zanotowaliśmy kilkadziesiąt tysięcy wejść na stronę w ciągu miesiąca. Projekt zaczynały anonimowe, niepewne siebie kobiety. Kończą go „profesjonalne mamy”: mądre, odważne, silne i wartościowe.

Sposoby promocji projektu

Oficjalnie projekt promowany był zgodnie z Rozporządzeniem Komisji nr 1159/2000. Cały czas towarzyszyło nam logo UE i EFS. Każdy z materiałów promocyjnych opatrzony był stosowną informacją na ten temat. A jak się naprawdę promowała „Profesjonalna mama”? Drogą pantoflową...jedna mama drugiej mamie...Czasami wpisuje w wyszukiwarkę internetową „profesjonalna mama” i ze zdziwieniem obserwuje rezultaty wyszukiwania...Niezależnie od nas informacja na temat projektu pojawiła się w tylu miejscach. Strony fundacji i stowarzyszeń, fora dyskusyjne dla rodziców dzieci niepełnosprawnych...Zaistnieliśmy w sieci.

10 000 znaków to mniej więcej pięć stron tekstu. W tylu musiałam się zmieścić i zrobiłam to.

Kontakt:

Dr Notes

ul. Chrościckiego 19

02 – 404 Warszawa

tel. 0 22 863 68 50

e – mail: profesjonalnamama@notes.pl

2. Projektodawca:

Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku

Tytuł projektu: „Od kwalifikacji pracownika do konkurencyjności przedsiębiorstwa- doskonalenie umiejętności kadr”

Program: SPO RZL

Opis projektu:

projektodawca

... dlaczego nie my? W końcu Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku to, zdaniem pracodawców, najlepsza uczelnia niepaństwowa w województwie pomorskim (Newsweek 2005, Home & Market 2005) oraz zapewniająca najlepszy w województwie pomorskim start absolwentów na rynku pracy (Newsweek 2005). Najwyższa jakość kształcenia, doskonale programy szkoleniowe, świetna kadra dydaktyczna, profesjonalna obsługa administracyjna, nowoczesne sale szkoleniowe, efektywna metodyka zajęć i – wreszcie – otwartość na nowe wyzwania, elastyczność w porozumiewaniu się i przychylność biznesowym partnerom. Kształcimy na studiach I i II stopnia, studiach podyplomowych oraz szkoleniach i kursach. W ofercie Uczelni znajduje się 14 specjalności na studiach I stopnia, 9 specjalności na studiach II stopnia, ponad 20 kierunków studiów podyplomowych oraz kilkadziesiąt szkoleń. Realizując studia podyplomowe żywo zatrzęśliśmy pomorskim rynkiem stając się konkurencją nawet dla uczelni państwowych. Nie było nas jeszcze tylko w edukacyjnych przedsięwzięciach unijnych – wystarczyło kilka dynamicznych osób, pozytywne nastawienie do projektów, wczytanie się w wytyczne, oszacowanie zasobów oraz możliwości i ... składamy wniosek. Później decyzja ta i jej podobne okazują się słuszne, co potwierdza "Home&Market", publikując ranking "Najbardziej wartościowych uczelni prywatnych", w którym Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku znajduje się jako jedyna spośród pomorskich uczelni. W rankingu tym zostają sklasyfikowane uczelnie, które są źródłem innowacji i sprzyjają wzmocnieniu konkurencyjności regionów. Kapituła bierze pod uwagę udział Uczelni w rozwoju regionu, oceniany według aktywności w pozyskiwaniu środków strukturalnych oraz wpływ realizowanych projektów na rozwój regionu.

partnerzy

... dlaczego nie z kimś? W końcu nasza siła to także holding, w ramach którego współpracujemy między innymi z Wyższą Szkołą Bankową w Poznaniu z Wydziałem Zamiejscowym w Chorzowie. Krótka analiza korelacji naszego rynku oddziaływania z potrzebami lokalizacyjnymi beneficjenta ostatecznego i – szybka decyzja o zaproszeniu do projektu wspomnianych szkół. Decyzja okazuje się strzałem w dziesiątkę – bogatsze zasoby, partnerskie wsparcie merytoryczne i duchowe



(jakże istotne w chwilach zwątpienia), odciążenie organizacyjne lidera oraz bezcenny know-how w zarządzaniu projektem konsorcyjnym – to tylko niektóre zalety przyjętego przez nas rozwiązania. Utwierdzamy się w przekonaniu, że punktem wyjścia do wszelkiej współpracy partnerskiej są jasne zasady, przejrzysty system komunikacji i profesjonalne zarządzanie.

czas

... a zatem kiedy? Wietrzny listopad 2005 roku jest miesiącem rozmów i wstępnych spotkań z beneficjentem ostatecznym; zimny grudzień to czas analizy potrzeb szkoleniowych i wyboru partnerów; styczeń pochłania nas noworocznymi, właściwymi pracami nad projektem, wreszcie luty pcha nas w kierunku dodatkowej mobilizacji, która kończy się złożeniem wniosku. Spektakularnym ukoronowaniem naszych zawodowych, kilkumiesięcznych trudów jest lipiec, w którym dowiadujemy się o przyznaniu dotacji. Projekt realizujemy od 7 października 2005 roku do 30 grudnia 2006 roku – dzisiaj nikt już nie pamięta, dlaczego nie obejmujemy projektem ostatniego dnia roku....

obszar i beneficjenci

... dlaczego nie cała Polska? Szerokie potrzeby firmy Prokom Software S.A, czyli przeszkolenie pracowników z wszystkich jego oddziałów w Polsce, staje się naturalną ekspansją naszych Uczelni na rynek ogólnopolski – również tam, gdzie dotąd nie występowaliśmy. I tak, w oparciu o przeprowadzoną analizę potrzeb, gościmy w naszych murach pracowników przedsiębiorstwa z Gdyni, Bydgoszczy, Białegostoku, Lublina, Rzeszowa, Warszawy, Szczecina, Łodzi, Wrocławia, Katowic i Poznania. Są to zarówno specjaliści, analitycy, projektanci, kierownicy zespołów, menedżerowie, jak i dyrektorzy poszczególnych departamentów i oddziałów – w sumie 128 osób.

finanse

... kto za to płaci? Wartość projektu to 2 193 550,85 zł, a całkowita dotacja to 1 562 721,04 zł, w tym z Europejskiego Funduszu Społecznego 1 172 040,78 zł. Różnica między wydatkami a dofinansowaniem to wkład własny przedsiębiorstwa, który firma rozlicza w postaci wynagrodzeń pracowników.

cele

... o co nam właściwie w projekcie chodzi? O przeszkolenie pracowników średniego i wyższego szczebla przedsiębiorstwa Prokom na rocznych studiach podyplomowych z zakresu Controllingu oraz Zarządzania – Kadrami, Projektem, Jakością i Bezpieczeństwem Informacji. A to wszystko po to, by przez podniesienie kwalifikacji pracowników wpłynąć na konkurencyjność firmy. Studia realizowane są w Gdańsku (WSB Gdańsk), Poznaniu (WSB Poznań) i Katowicach (WSB Poznań Wydział Zamiejscowy Chorzów). Przez realizację programowych założeń merytorycznych

planujemy także promować politykę równych szans – dając takie same możliwości podniesienia kwalifikacji pracownikom oddziałów w miastach będących wielkimi ośrodkami edukacyjnymi (np. Warszawa, Poznań, Wrocław, Gdańsk) oraz pracownikom zatrudnionym w miastach mniejszych możliwości (np. Lublin, Białystok, Rzeszów). Udaje się – na studiach zjawiają się pracownicy oddziałów Prokomu z całej Polski.

działania

... jak to robimy? Fundamentem naszej edukacyjnej budowli jest analiza potrzeb szkoleniowych – na niej stawiamy ściany nośne w postaci kierunków studiów i ścianki działowe, czyli szczegółowe programy merytoryczne tych kierunków. Sporo wysiłku kosztuje nas doprowadzenie mediów - opracowanie struktury zarządzania, komunikacji, przepływu informacji i obiegu dokumentów. Wdzięczność należy się twórcom „wytucznych dla beneficjentów”, które bezdyskusyjnie podkreślają, że w konsorcjum rządu lider. U nas chcą wszyscy. Wytuczne nie pozostawiają złudzeń i tak powstaje dach – kompetencje lidera, obowiązki i odpowiedzialność menedżera oraz wszystkich majstrów. Potem już tylko okna i drzwi - szereg działań operacyjnych takich jak wdrażanie harmonogramu, miejsce zajęć oraz kwestie noclegów i dojazdów. Przed nami tynki i kolory ścian, czyli lista beneficjentów ostatecznych. Nie jest łatwo – okazuje się, że przy takiej budowie należy się liczyć z kilkakrotnym przemalowywaniem ścian. Ale mamy wreszcie stan surowy zamknięty – inicjujemy zajęcia. Ruszają pierwsze grupy, zamawiamy pierwszy catering, rezerwujemy pierwsze miejsca noclegowe w hotelach, sporządzamy pierwszą dokumentację – listy obecności, dzienniki zajęć, karty pracy trenerów. Witamy słuchaczy na zajęciach i informujemy o projekcie, o funduszu, o dyscyplinie. Uczymy numeru projektu. Jak się później okazuje - mało skutecznie, bo wszyscy posługują się nazwą „projekt Prokom”. Przed nami prace wykończeniowe – przede wszystkim kontynuacja realizacji zajęć, zamówienia publiczne, spotkania koordynatorów oraz bieżące kontakty z RIF i PARP. Oczywiście cała inwestycja musi podlegać kontroli inspektorów, kominiarzy, geodetów i innych specjalistów – tak i my przeprowadzamy badania efektywności szkoleń, przedstawiamy sprawozdania, gościmy kontrole z RIF i PARP i poddajemy się audytowi projektu. Na słowa szczególnego uznania zasługują beneficjenci ostateczni – frekwencja podczas zajęć rzadko nie wynosi 100%...

rezultaty

... co osiągamy? Dom stoi – szkolimy 128 pracowników firmy Prokom, realizujemy całkowicie program założony w projekcie, świadectwa ukończenia studiów otrzymuje o 26 osób więcej niż zakładamy we wniosku, ponad 20 osób uzyskuje certyfikaty Pełnomocnika i Menedżera Jakości. Absolwenci Controllingu otrzymują Dyplomy Kontrolera – dodatkowe dokumenty, nie planowane w projekcie. W oparciu o badania ewaluacyjne stwierdzamy osiągnięcie rezultatów miękkich, takich jak udoskonalenie



umiejętności pracowników, wzrost wydajności ich pracy i poprawa efektywności pracy zespołów. Z pewnością wzmacnia się również współpraca między środowiskiem biznesu a światem edukacyjnym. Wartością dodaną projektu, niezakładaną jako bezpośredni rezultat jego realizacji, jest niewątpliwie wysoka integracja pracowników przedsiębiorstwa – obserwowana zarówno podczas zajęć, jak i po ich zakończeniu. Uczestnicy studiów mówią jednym głosem – było warto poświęcić czas, trochę percepcji i niezadowolenie rodzin na soboty poza domem. Opinie te są tym bardziej cenne, że ich autorami są nie tylko bezpośredni uczestnicy studiów oferowanych w projekcie, ale również ich przełożeni oraz przedstawiciele top managementu przedsiębiorstwa. Daje to nam poczucie zawodowego spełnienia i wysokiej wartości naszych działań. Pewnym jest też, że dzięki projektowi zyskujemy wiedzę – beneficjenci na temat controllingu i różnych dziedzin zarządzania; my i partnerzy na temat pracy w unijnym projekcie edukacyjnym; wszyscy – na temat możliwości, jakie daje Unia Europejska.

promocja

.. jak o tym mówimy? Ciepło, z pasją, pewnie. Wykorzystujemy narzędzia wszelkiej maści – od materiałów dydaktycznych, wizualizowanych wedle wytycznych, przez segregatory, teczki, plakaty i bannery informacyjne, po audycje radiowe i artykuły prasowe. Szczególną formą promocji projektu jest dla nas konferencja, zorganizowana w grudniu 2006 roku, na której prezentujemy wszystkie etapy realizacji projektu, wielkie szanse i małe zagrożenia, rezultaty i plany na przyszłość. Prezentacja tych danych przedstawiana jest zarówno przez przedstawiciela wnioskodawcy, jak i przedstawiciela beneficjenta, tym samym uczestnicy konferencji mają kompleksowy, obiektywny obraz realizacji projektu.

dobrze praktyki

... dlaczego nie mamy się tym chwalić? Pisząc wniosek na początku 2005 roku zakładamy oczywiście powodzenie projektu – dobieramy zespół, definiujemy działania, konstruujemy harmonogram, zakładamy rezultaty. Teraz, po dwóch latach, dostrzegamy wartości dodatkowe, o jakie realizacja tego projektu wzbogaca nasze doświadczenie. Nie spodziewamy się ile wysiłku nas czeka podczas jego wdrażania, ile wątpliwości, jak wiele niejasności. Ale nie wiemy też jak dużo potem czeka nas satysfakcji, cennych kontaktów i zawodowych wrażeń. W świadomości naszej Uczelni projekt „Od kwalifikacji pracownika do konkurencyjności przedsiębiorstwa – doskonalenie umiejętności kadr” to naprawdę solidny dom, który zachęca nas do budowy kolejnych – o innych powierzchniach zabudowy, odmiennej architekturze czy zmienionej elewacji – jednak opartych na wspólnych, mocnych podstawach – naszym doświadczeniu i wypracowanych relacjach. W chwili obecnej posiadamy już całkiem pokaźne osiedle trafnych decyzji projektowych.

Uczestnictwo w projekcie daje nam wysoką swobodę wypowiedzenia się w naszym otoczeniu o unijnych funduszach i robimy to z pełnym przekonaniem – zachęcamy do

„Dobre praktyki EFS”



MINISTERSTWO
ROZWOJU
REGIONALNEGO



EFS
Europejski Fundusz Społeczny

aplikowania, pobudzamy do podejmowania unijnych inicjatyw, jesteśmy swoistymi promotorami Europejskiego Funduszu Społecznego.

Kontakt:

Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku
Dział Studiów Podyplomowych i Szkoleń
ul. Heweliusza 11
80-890 Gdańsk
tel. 0 58 321 72 12, 321 72 11
e – mail: m.bednarek@wsb.gda.pl

Europejski
Fundusz
Społeczny



- lat inwestycji w kapitał ludzki

www.efs.gov.pl

3. Projektodawca:

Pomorsko Kujawskie Zrzeszenie Samopomocy Obywatelskiej

Tytuł projektu: „Wstań, unieś głowę”

Program: PIW EQUAL

Opis projektu:

Pomorsko Kujawskie Zrzeszenie Samopomocy Obywatelskiej pełni rolę Administratora projektu „Wstań, unieś głowę”. Jako współtwórca projektu doskonale wpisuje się w program PIW Equal, gdyż cel jaki mu przyświeca odpowiada potrzebom lokalnym w zakresie nierówności w dostępie do rynku pracy. Program stał się przedmiotem zainteresowania organizacji pozarządowej, gdyż jest zbieżny z jej celami statutowymi. Zrzeszenie opiera swoją działalność przede wszystkim na niesieniu pomocy obywatelom dla poprawy warunków ich życia i pracy. Służyły temu przedsięwzięcia charytatywne, przekazywanie bezpłatnej żywności z UE oraz powołanie Biura Pośrednictwa Pracy. Organizacja, która od lat zajmuje się wspieraniem najbardziej potrzebujących zgromadziła wokół siebie partnerów lokalnych. Współpraca zaowocowała wdrożeniem projektu skierowanego do osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Partnerskie podejście znalazło wyraz we wspólnym działaniu podmiotów i instytucji, których doświadczenie gwarantowało wysoki poziom działań niezbędnych do osiągnięcia założeń projektu. Powiatowy Urząd Pracy w Żninie doskonale zna lokalny rynek pracy, ma doświadczenie w analizowaniu rynku pracy, a wypracowane kontakty i metody współpracy z instytucjami, administracją lokalną i samorządową oraz pracodawcami podniosły jakość projektu. Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy funkcjonuje na terenie województwa Kujawsko-Pomorskiego jest instytucją wiodącą w zakresie realizacji idei społeczeństwa informacyjnego. Doświadczenia dydaktyczne uczelni gwarantują właściwe włączanie uczestników projektu w nurt społeczeństwa informacyjnego. Bydgoski Zakład Doskonalenia Zawodowego swą 80-letnią tradycję kształcenia i doskonalenia zawodowego wywodzi z rzemiosła. Wysoką jakość szkoleń i poziom kadry gwarantuje certyfikat ISO. W projekcie BZDZ odpowiadał za sektor szkoleń zawodowych i podnoszenie kwalifikacji zawodowych jego uczestników. Zainicjowany w 2004 r. projekt zakończy się w połowie roku 2008, zatem planowany okres realizacji wynosi 39 miesięcy. Projekt realizowany jest na terenie liczącej kilkanaście tysięcy mieszkańców gminy Barcin położonej na pograniczu Kujaw i Pałuk.

Zmiana ustroju gospodarczego spowodowała restrukturyzację dużych zakładów przemysłowych, upadek małych zakładów obuwniczych i lokalnej cegielni czego efektem było rosnące bezrobocie. Gospodarstwa rolne powstałe na terenach popegeerowskich znacznie ograniczyły zatrudnienie. Prawie co trzeci mieszkaniec gminy w wieku produkcyjnym pozostawał bez pracy. Po roku 2000 tendencja ta



utrzymywała się na niezmiennym poziomie. Niekorzystne zjawiska na rynku pracy niebawem znalazły odbicie w sferze społecznej. Szansę na przeciwdziałanie ich skutkom daje projekt „Wstań, unieś głowę” realizowany w ramach Inicjatywy Wspólnotowej Equal finansowany w 75% ze środków unijnych pochodzących z EFS oraz w 25% ze środków budżetu państwa. Praktyczną realizację projektu w działaniu drugim rozpoczęto wyłonieniem grupy 36 osób pozostających bez formalnego zatrudnienia przez co najmniej 3 lata i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej. W tej grupie kobiety stanowią 58,3% „ a mężczyźni 41,7%. Wśród uczestników Projektu osoby z wykształceniem zawodowym stanowią 66,7%, podstawowym 30,5%, średnim 2,5%. Średnia wieku wynosi 34 lata. Wyboru uczestników do projektu dokonali pracownicy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Barcinie na podstawie posiadanej przez nich wiedzy i analizy ankiet kwalifikacyjnych. Ogólnym celem Projektu „Wstań, unieś głowę” jest wypracowanie metody usamodzielniania społecznego, gospodarczego i zawodowego osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Przed realizatorami postawiono cele szczegółowe takie jak:

- 1.polepszenie dobrostanu psychicznego uczestników,
- 2.powrót na rynek pracy osób doświadczających nierówności ze względu na brak kwalifikacji oraz niski poziom wykształcenia,
- 3.zapewnienie uczestnikom udziału w rozwoju społeczeństwa informacyjnego poprzez nabycie umiejętności z zakresu obsługi komputera i posługiwania się internetem.

Pomorsko Kujawskie Zrzeszenie Samopomocy Obywatelskiej pełniło rolę Lidera i Administratora. Jako partner zrealizowało badanie dobrostanu psychicznego uczestników oraz warsztaty wzmacniające kondycję psychiczną motywujące do działania, do przerywania spirali bezradności. Praca z przewodniczkami grup wsparcia *Orle Gniazda* gwarantowała utrzymanie osiągniętych rezultatów. Po warsztatach aktywnego poszukiwania pracy utworzono Centrum Aktywizacji Bezrobotnych, które umożliwiło uczestnikom sprawdzenie nabytej wiedzy i umiejętności w praktycznym poruszaniu się na rynku pracy. Koordynator projektu Włodzimierz Osuch w swoich wypowiedziach niejednokrotnie podkreślał, iż warunkiem skutecznej realizacji celów projektu była harmonijna współpraca partnerów o różnym charakterze.

Powiatowy Urząd Pracy w Żninie dokonał analizy lokalnego rynku pracy w kierunku zawodów zanikających i zawodów przyszłości, ze szczególnym uwzględnieniem struktury bezrobocia na terenie powiatu żnińskiego oraz zachodzących w nim tendencji, zbadał też predyspozycje zawodowe uczestników projektu, opracował Indywidualne Plany Działań dla każdego uczestnika, czyli plany rozwoju zawodowego osób uczestniczących w projekcie. Ponadto Urząd realizował zadanie „Twój pośrednik pracy”, którego celem było comiesięczne zapoznavanie

uczestników z aktualnymi ofertami pracy oraz usługami rynku pracy. Ponadto zorganizował kurs języka angielskiego na poziomie podstaw komunikacji. Partnerstwo nauczyło nas dokładności, kompromisów, pracy pod presją czasu oraz umiejętności podejmowania szybkich decyzji - podsumowuje udział PUP jego dyrektorka Barbara Bogucka.

Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy opracował koncepcję - „Przyjaznego Programu Szkoleń” oraz „Projektu Modułu Elektronicznej Bazy Wiedzy” pozwalającej na aktualną weryfikację skuteczności szkoleń, a także wykonał oprogramowanie tej bazy. Ponadto opracowano 36 jednostek szkoleniowych, stanowiących materiały szkoleniowe. Okazało się, że wprowadzenie uczestników w świat nowych technologii informacyjno - komunikacyjnych może stać się jedną z dróg przywracania ludzi wykluczonych do społeczeństwa - stwierdziła reprezentująca wyższą uczelnię Małgorzata Zajdel.

Bydgoski Zakład Doskonalenia Zawodowego opracował i przeprowadził różnorodne warianty szkoleń zawodowych, podporządkowane psychofizycznym możliwościom uczestników Projektu, a także potrzebom rynku pracy, przygotował *Warsztaty Aktywnego Poszukiwania Pracy* dla osób kończących poszczególne kursy zawodowe. Opracował również kierunki szkoleń w zawodach zanikających takich jak: ceramika, malowanie na szkło i wikliniarstwo. Ostatnim realizowanym zadaniem BZDZ było *Abecadło przedsiębiorcy*, w którym wzięły udział wyłącznie osoby zainteresowane podjęciem samodzielnej działalności gospodarczej. Na znaczenie więzi które w toku realizacji projektu powstały między partnerami reprezentującymi świat nauki, pracy i edukacji zwracała uwagę reprezentantka BZDZ Hanna Czajkowska.

Pomiar stopnia osiągnięcia założonych celów dokonywany był systematycznie, w oparciu o opracowany szczegółowy system monitoringu i ewaluacji wewnętrznej. Dla każdego z trzech celów szczegółowych określono katalog wskaźników rezultatów miękkich i twardych, zaplanowanych do wytworzenia produktów oraz 4 *Kamienie Milowe*. System został opisany w *Przewodniku do autoewaluacji projektów realizowanych w ramach PIW Equal* jako przykład dobrej praktyki. W efekcie prowadzonej ewaluacji wewnętrznej można stwierdzić, że zgodnie ze strategią przeprowadzono wszystkie 22 zadania główne, których efektem była możliwość wypracowania postawionych 3 celów szczegółowych.

Cel 1 — polepszenie dobrostanu psychicznego został osiągnięty. Po drugim badaniu psychologicznym stwierdzono polepszenie dobrostanu u ponad 90% uczestników na planowane 80%. W ramach realizacji celu wypracowano produkty: koncepcja warsztatów wzmacniających kondycję psychiczną oraz konspekt dla trenera i materiały dla uczestników, koncepcja warsztatów wzmacniających do aktywnego



poszukiwania pracy i konspekt dla trenera, koncepcja warsztatów Orle Gniazda. Uczestnicy bardzo wysoko ocenili warsztaty psychologiczne.

Cel 2 - zwiększenie szans na zatrudnienie osób doświadczających nierówności ze względu na brak kwalifikacji oraz niski poziom wykształcenia został osiągnięty, bowiem na zakładane 80% aż 94% uczestników nabyło nowe kwalifikacje zawodowe. 72% uczestników ukończyło z wynikiem pozytywnym kurs języka angielskiego. Uruchomiono Centrum Aktywizacji Bezrobotnych składające się z Wylęgarni Inicjatyw i Biura Pogotowia Pracy, w którym świadczone usługi doradcze w poszukiwaniu pracy. Uczestnik projektu, który ukończył szkolenia informatyczne opracował dwie strony internetowe www.cab.ddl2.pl oraz www.rekodzielo.topworld.org. Powstały bazy danych o pracodawcach z regionu i o wytworzonych na szkoleniach rzemieślniczych produktach.

Cel 3 - zapewnienie udziału w rozwoju społeczeństwa informacyjnego został osiągnięty, bowiem 97% uczestników ukończyło z wynikiem pozytywnym szkolenie komputerowe. Ponadto uczestnicy nabyli umiejętności: obsługi komputera 89%, korzystania z Internetu -89%, obsługi poczty elektronicznej 94%, obsługi programu Excel -97%, obsługi programu Power Point 91%, obsługi programu MS Office 91%. Warto zauważyć, że szkolenia komputerowe zostały ocenione najwyżej przez uczestników spośród szkoleń. W ostatnim wywiadzie zogniskowanym uczestnicy przyznali, że nadal korzystają z nabytych umiejętności, stając się w ten sposób częścią społeczeństwa informacyjnego. Powstała również koncepcja szkolenia komputerowego dla osób o niskich kwalifikacjach, bogate materiały dla uczestników, opracowano innowacyjny moduł elektronicznej Bazy Wiedzy monitorującej postępy uczestników. Koncepcja wzbudziła zainteresowanie Partnera Słowackiego i ma szansę być wykorzystywana przez innych organizatorów szkoleń dla tej grupy.

Według zebranych danych na dzień 25.03.2007r. zatrudnienie uzyskało 42% uczestników. Pozostali poszukują pracy, dwie osoby podjęły naukę w szkole średniej. Realizacja zasady empowerment wyrażała się udziałem 3 uczestników w pracach Grupy Zarządzającej. W pracach Grupy ds. Polityki Równych Szans i Równości Płci czynny udział brało 4 beneficjentów ostatecznych i 4 pracowników partnerów. Wdrażali oni strategię włączania tej tematyki do wszystkich działań. W ramach działania grupy powstały publikacje, ulotki, zorganizowano konferencje, seminaria, szkolenia, warsztaty oraz przeprowadzono badania regionalnych pracodawców na temat sukcesów zawodowych kobiet i mężczyzn. Ta tematyka zainteresowała telewizję, prasę oraz radio. Głównym rezultatem wypracowanym w ramach realizacji projektu jest *Model aktywizacji zawodowej osób wykluczonych społecznie*.

Informacje do określonych w planie promocji grup docelowych docierały za pośrednictwem lokalnej i regionalnej prasy, radia i telewizji. Elementami promocji

„Dobre praktyki EFS”



MINISTERSTWO
ROZWOJU
REGIONALNEGO



EFS
Europejski Fundusz Społeczny

były organizowane konferencje, seminaria, szkolenia. Nośnym kanałem informacji były realizowane techniką video filmy obrazujące przebieg realizacji projektu. Identyfikacji wizualnej służyły gadżety, plakaty i graficzne opracowania produktów partnerstwa.

Kontakt:

Pomorsko Kujawskie Zrzeszenie Samopomocy Obywatelskiej

Ul. Mogileńska 5/116

88-190 Barcin

tel. 0 52 383 26 26

e – mail: biuro@projekt-sampo.com.pl

4. Projektodawca: **Powiatowy Urząd Pracy w Nysie**

Tytuł projektu: „Reaktywacja ginących zawodów w Powiecie Nyskim”
Program: ZPORR

Opis projektu:

Obszar realizacji projektu: Powiat nyski

Okres realizacji projektu: 01.09.2005 r. – 31.12.2006 r.

Całkowita wartość projektu: 245.329,00 PLN w tym EFS 183.996,75 PLN

I. Przesłanki realizacji projektu

Charakterystyka powiatu

Powiat nyski ma powierzchnię 1224 km². Jest to teren typowo rolniczy, 72,1% ziemi to grunty rolne. W skład powiatu wchodzi 9 gmin, z czego 5 to gminy miejsko-wiejskie (Głucholązy, Korfantów, Nysa, Otmuchów, Paczków) oraz 4 gminy wiejskie (Kamiennik, Łambinowice, Pakosławice, Skoroszyce). Trzy gminy: Głucholązy, Otmuchów i Paczków mają dostęp do granicy państwa z Republiką Czeską. W powiecie nyskim według stanu na 31 grudnia 2004 roku zamieszkiwało 146 853 mieszkańców, a mieszkańcy wsi stanowili 46% mieszkańców.

Podstawowym czynnikiem kształtującym dotychczasową strukturę demograficzną, a w konsekwencji i społeczno-zawodową ludności są procesy migracyjne. Przyjmują one przede wszystkim charakter selekcji negatywnej powodując odpływ młodych, wykształconych ludzi poza powiat. Procesy te powodują liczne deformacje struktury demograficznej, zwłaszcza na obszarach wiejskich. Ich wyrazem są procesy starzenia się społeczności oraz relatywnie niski poziom wykształcenia w porównaniu z przeciętną kraju.

Geneza projektu

Powiat nyski należy do regionów o bardzo dużym potencjale turystycznym. Na jego terenie znajdują się trzy zbiorniki retencyjne na rzece Nysa Kłodzka. Są to jeziora: Nyskie, Otmuchowskie i Kozielskie (Paczkowskie) pełniące m.in. funkcję rekreacyjno-wypoczynkową. Jeziora Powiatu Nyskiego w swym charakterze stanowią doskonałe warunki do uprawiania prawie wszystkich sportów wodnych. Innym atrakcyjnym miejscem pod względem turystycznym są Góry Opawskie. Można tu uprawiać turystykę pieszą na oznakowanych szlakach oraz turystykę rowerową na oznakowanych ścieżkach rowerowych. Ze względu na niezwykle walory krajobrazowe oraz unikatową faunę i florę utworzono tu Park Krajobrazowy „Góry Opawskie” oraz trzy rezerваты przyrody. Charakterystyczne dla regionu są cyklicznie organizowane imprezy masowe (m. in. Twierdza Nysa, Impreza Herbowa, Złota Kosa), które przyciągają co roku wielu turystów. Systematycznie rozbudowywana jest



baza noclegowa i gastronomiczna. Istniejąca baza zapewnia komfortowe warunki rekreacji i wypoczynku. Przenocować można w licznych hotelach, ośrodkach wczasowych, pensjonatach i kempingach. Na terenach wiejskich powiatu nyskiego rozwijają się istniejące i powstają nowe gospodarstwa agroturystyczne. W swojej ofercie usługowej proponują agroturystom bogatą ofertę wypoczynku powiązanego m. in. z turystyką aktywną (np. jazda konno). Wypoczynek na wsi to również możliwość poznania różnorodnego folkloru poprzez rzemiosło i sztukę ludową, a także uroki obcowania z naturą.

Przy tych pozytywnych dla rozwoju gospodarczego trendach ciekawym zjawiskiem jest coraz większe zainteresowanie wśród turystów wyrobami rękodzielniczymi. Ten zauważalny rosnący popyt na tego typu „produkcję” powoduje, iż coraz więcej mieszkańców naszego powiatu zainteresowana jest wytwarzaniem wspomnianych wyrobów. Wychodząc naprzeciw temu Powiatowy Urząd Pracy w Nysie postanowił zrealizować projekt „Reaktywacja ginących zawodów w powiecie nyskim” w ramach Działania 2.3 ZPORR. Całkowita wartość projektu wyniosła 245.329,00 PLN, a dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Społecznego – 183.996,75 PLN.

II. Wniosek

Przygotowanie wniosku

Z inicjatywą przygotowania wniosku do Działania 2.3 Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego wyszli pracownicy Powiatowego Urzędu Pracy. Na etapie tworzenia koncepcji prowadzone były konsultacje z pracownikami Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Łosiuwie o/Nysa.

Prace przygotowawcze nad wnioskiem rozpoczęto w marcu 2005 r. Wniosek o udzielenie dotacji na realizację projektu „Reaktywacja ginących zawodów w powiecie nyskim” w imieniu Starosty Powiatu Nyskiego, 17 maja 2005 r. złożył Powiatowy Urząd Pracy w Nysie. Projekt realizowany był od 1 września 2005 r. do 31 grudnia 2006 r. i nie zakładał formalnego partnerstwa. Koncepcja samego wniosku była koncepcją autorską. Niewątpliwie dużą pomocą dla osób piszących wniosek była możliwość uczestnictwa w różnego rodzaju szkoleniach, seminariach i konferencjach, które poświęcone były tematyce unijnej, m. in. podstawom merytorycznym projektu unijnego, rozliczaniu projektów czy zarządzaniu samym projektem.

Struktura wniosku

Stworzenie projektu na rzecz rolników i domowników oraz osób pracujących w rolnictwie miało na celu ograniczenie dalszego wzrostu bezrobocia na obszarach wiejskich powiatu nyskiego oraz stworzenie warunków ułatwiających osobom odchodzącym z rolnictwa znalezienie zatrudnienia poza sektorem rolniczym. Ponadto projekt znakomicie wpisywał się w „Strategię Rozwoju Wspólnoty Międzygminno- Powiatowej Ziemi Nyskiej na lata 2004- 2015”.

Zamiarem autorów wniosku było to, aby zajęcia z doradcą zawodowym, przeprowadzenie kursu z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej oraz szkoleń z rękodzielnictwa pomogło osobom odchodzącym z rolnictwa w uzyskaniu niezbędnej wiedzy oraz umiejętności i kwalifikacji zawodowych pozwalających uzyskać dochody z działalności pozarolniczej. Grupę docelową stanowiła 50-osobowa grupa rolników i domowników, z wyłączeniem emerytów i osób zarejestrowanych jako bezrobotne, oraz inne osoby zatrudnione w rolnictwie zamieszkujące tereny wiejskie powiatu nyskiego.

III. Realizacja projektu

Uruchomienie projektu

Realizacja przedsięwzięcia rozpoczęła się od szeroko prowadzonej kampanii informacyjnej. W jej ramach opracowano, przygotowano i rozpowszechniono materiały promocyjne oraz zorganizowano konferencję inauguracyjną projekt, na którą zaproszono liderów programu „Odnowa wsi opolskiej” z terenu powiatu nyskiego oraz wytypowanych przez wójtów i burmistrzów pracowników urzędów gmin. W celu dotarcia do jak najszerszej grupy potencjalnych beneficjentów nawiązano kontakt z parafiami, sołtysami, Kołami Gospodyń Wiejskich i liderami programu „Odnowa wsi opolskiej”. Koordynator projektu wraz z asystentem w grudniu 2005 r. i styczniu 2006 r. obecni byli na wielu zebraniach wiejskich, na których przedstawiali założenia i zachęcali do udziału w projekcie. Dzięki tej szeroko przeprowadzonej akcji udało się zrekrutować do projektu grupę beneficjentów ostatecznych.

Działania podejmowane w ramach projektu

W lutym 2006 r. uczestnicy zostali podzieleni na 10-12 osobowe grupy. W pierwszym etapie szkolenia uczestniczyli w kursie z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej. Szkolenie realizowane było w trzech świetlicach wiejskich: we Frączkowie, Makowicach i Reńskiej Wsi oraz w ośrodku szkoleniowym w Nysie. Każdy z beneficjentów przydzielony był do danej grupy według miejsca zamieszkania (najdogodniejszy dojazd).

Z początkiem marca beneficjenci rozpoczęli drugi etap polegający na szkoleniach zawodowych. W ramach projektu zrealizowane zostały następujące szkolenia z rękodzielnictwa: kowalstwo artystyczne, wikliniarstwo, plecionkarstwo, malowanie na szkle, snycerstwo, płatnerstwo, koronkarstwo-hafciarstwo, kuśnierstwo i garncarstwo. Wymienione szkolenia z wyjątkiem kuśnierstwa i garncarstwa zostały przeprowadzone na terenie powiatu nyskiego. Kuśnierstwo i garncarstwo realizowane były odpowiednio w Prudniku i Opolu. Największym zainteresowaniem wśród kobiet cieszyło się plecionkarstwo (15 osób), natomiast wśród mężczyzn kowalstwo artystyczne (15 osób).

W dniu 25.03.2006 r. w Ognisku Plastycznym w Głuchołazach została zorganizowana wystawa prac wykonanych na kursie plecionkarskim przez

uczestników projektu. Z kolei w dniu 25.05.2006 r. w Centrum Kształcenia Ustawicznego w Nysie zostało zorganizowane uroczyste spotkanie z beneficjentami ostatecznymi, którzy do wspomnianego dnia ukończyli udział w projekcie. Podczas spotkania uczestnicy projektu otrzymali stosowne zaświadczenia potwierdzające ukończenie szkolenia, poza tym zaprezentowana została wystawa prac wykonanych na szkoleniach z rękodzielnicstwa.

Efekty

Łącznie w projekcie wzięło udział 57 beneficjentów ostatecznych. W kursie z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej wzięło udział 50 osób. Po tym etapie 7 osób zrezygnowało ze szkoleń zawodowych. Wobec tego przeprowadzono dodatkową rekrutację – na wolne miejsca zostały przyjęte nowe osoby.

Z usług doradcy zawodowego oraz szkoleń zawodowych skorzystało odpowiednio:

mężczyźni	kobiety	wykształcenie uczestników
21	36	2 osoby – wyższe 1 osoba – średnie ogólne 29 osób – średnie zawodowe 22 osoby – zawodowe 1 osoba – podstawowe 2 osoby – gimnazjalne

Miłym zaskoczeniem dla zespołu projektowego był fakt, iż realizacja przedsięwzięcia zmobilizowała lokalnych twórców ludowych, którzy zorganizowali się i założyli Stowarzyszenie Twórców Rękodzieła Ludowego i Artystycznego Ziemi Nyskiej. Część beneficjentów po zakończeniu udziału w projekcie również wstąpiła do wspomnianej organizacji. W Gminnym Centrum Informacji „Omnibus” w Nysie powstało stoisko, gdzie turyści mogą zakupić wyroby rękodzieła ludowego i artystycznego wykonane przez członków Stowarzyszenia. W ramach projektu wydano bogato ilustrowaną publikację oraz wykonano tablicę z galerią zdjęć z przeprowadzonych szkoleń.

IV. Wnioski i rekomendacje

Dla realizatorów najważniejszym wymiarem sukcesu, oprócz ogromnego zadowolenia uczestników, był bardzo wysoki wskaźnik efektywności projektu. Jest to niewątpliwie zasługa nie tylko doświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w Nysie, wynikającego z realizacji wcześniejszych projektów, ale również kwalifikacji zespołu projektowego.

O pomyślności realizacji tego projektu świadczą wyniki monitoringu przeprowadzonego wśród beneficjentów, którzy jednogłośnie potwierdzają



satysfakcję z uczestnictwa. Beneficjenci wymieniają takie pozytywne aspekty udziału w projekcie jak: zdobycie nowych kwalifikacji i umiejętności, wzrost poczucia własnej wartości i wiary we własne możliwości, poprawa samopoczucia i podniesienie poziomu samooceny. Udział w projekcie wskazał uczestnikom możliwości alternatywnego, poza rolnictwem, źródła utrzymania.

Realizacja projektu wygenerowała wartość dodaną dla samego realizatora, dzięki realizacji projektu Powiatowy Urząd Pracy w Nysie:

- rozszerzył odbiorców swych usług o rolników, ich domowników oraz osób pracujących w rolnictwie,
- wzmocnił współpracę z instytucjami i organizacjami działającymi na terenach wiejskich powiatu nyskiego,
- zdobył kolejne cenne doświadczenie z zakresu zarządzania i wdrożenia projektu współfinansowanego ze środków europejskich, które wykorzysta w trakcie realizacji kolejnych przedsięwzięć tego typu.

V. Sukces medialny projektu

Bardzo dużym zaskoczeniem dla projektodawców był fakt, iż realizacji projektu „Reaktywacja ginących zawodów w powiecie nyskim” towarzyszył duży rozgłos medialny. Polskie Radio „Pierwszy program” wyemitowało na swojej antenie obszerną audycję na jego temat. Poza tym informacje o projekcie zamieszczone zostały w Biuletynie ZPORR oraz albumie pt. „Polskie projekty - 25 pomysłów na rozwój”, które zostały wydane przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, także w „Gazecie Wyborczej”, w regionalnym „Kurierze Opolskim”, w „Nowej Trybunie Opolskiej”. Pracownicy TVP I kontaktowali się z koordynatorem projektu w sprawie osiągniętych efektów projektu.

Kontakt:

Powiatowy Urząd Pracy w Nysie,
ul. Słowiańska 19
48-300 Nysa
tel. 0 77 448 99 11
e - mail: sekretariat@pup.nysa.pl

5. Projektodawca:

Śląski Zamek Sztuki i Przedsiębiorczości w Cieszynie

Tytuł projektu: „Śląska sieć na rzecz wzornictwa”

Program: ZPORR

Opis projektu:

Czas trwania projektu: 1 stycznia 2005 — 30 czerwca 2007

Obszar: Województwo śląskie

Sposób finansowania: Budżet projektu: 1 120 050zł, z czego 85% pokrywa EFS, 25% budżet państwa.

Śląski Zamek Sztuki i Przedsiębiorczości w Cieszynie jest jedyną w Polsce miejską jednostką, której głównym celem jest rozwój gospodarczy poprzez promocję wzornictwa przemysłowego. Jego powstanie i unikalną działalność umożliwiły fundusze Unii Europejskiej (Phare ESC 2001 oraz ZPORR 2.6) przeznaczone na rozwój społeczno - gospodarczy Śląska, zwłaszcza na pobudzenie innowacyjności.

W krótkim czasie Zamek stał się miejscem spotkań, wystaw, warsztatów i konferencji, które cenią projektanci oraz przedsiębiorcy. Posiadane przestrzenie ekspozycyjne umożliwiają prezentację adeptów szkół wzorniczych, projektantów polskich i zagranicznych oraz historii designu. Współpraca z mediami pomaga zwrócić uwagę na znaczenie wzornictwa w gospodarce i życiu codziennym. Konkurs „Śląska Rzecz” nagradza firmy, które inwestują we współpracę z projektantem.

Fachowcy różnych dziedzin pomagają na szkoleniach założyć własną firmę, pokazują, jak startować w zawodzie projektanta, lub jak kreować własny wizerunek. W dobrze wyposażonych warsztatach chętni szkolą się zarówno z grafiki, czy podstaw projektowania, jak i z tradycyjnych technik tkackich, ceramicznych, czy wikliniarskich.

Historyczne otoczenie, propagowanie przez Zamek sztuki współczesnej, autentycznej kultury ludowej oraz ochrona ginących zawodów to szansa dla projektantów na nowe inspiracje do pracy. Dzięki współpracy z jednostkami badawczymi Zamek to również źródło wiedzy o nowych technologiach i materiałach.

Beneficjenci ostateczni:

Zgodnie z zamierzeniami główną grupę beneficjentów ostatecznych stanowią producenci z różnych branż przemysłu i usług. Dotychczasowa tematyka wystaw, konferencji i szkoleń skierowana była głównie producentów: maszyn, narzędzi, środków produkcji i komunikacji, mebli i akcesoriów meblarskich, artykułów

spożywczych i napojów, opakowań - czyli do silnych i rozwijających się branż na Śląsku. Przedsiębiorców ściągają szkolenia dotyczące budowania wizerunku firmy i marki, ochrony własności intelektualnej czy finansowania i wdrożenia nowego produktu. Dla większości z tych firm współpraca z projektantami pomaga utrzymać bądź poprawić pozycję firmy i produktu na rynku.

Drugą grupę beneficjentów stanowią firmy projektowe i projektanci oraz studenci wzornictwa, architektury i architektury wnętrz, grafiki użytkowej. W ciągu ponad 2 lat udało się nawiązać robocze kontakty z wszystkimi polskimi uczelniami kształcącymi projektantów, a pomoc młodym projektantom (promocja, szkolenia, ułatwienie kontaktów z biznesem) jest jednym z priorytetowych działań Zamku. Odrębną, nie wspomnianą w projekcie, grupę stanowią samorządy lokalne i stowarzyszenia, które zainteresowane są projektowaniem przestrzeni publicznej, komunikacją wizualną czy problematyką wzornictwa dla niepełnosprawnych.

Główne cele projektu:

Celem projektu jest podniesienie poziomu innowacyjności produktowej śląskich przedsiębiorstw poprzez:

- stworzenie sieci współpracy pomiędzy producentami i projektantami, którzy dotychczas działają w izolacji,
- podniesienie świadomości przedsiębiorców na temat znaczenia wzornictwa jako skutecznego narzędzia wzrostu konkurencyjności firmy.

Dla osiągnięcia głównych celów projektu zaplanowano następujące działania:

- stworzenie internetowej bazy danych dla docelowo 300 producentów i 50 projektantów,
- organizacja 8 konferencji, 8 warsztatów, 11 wystaw, 6 dni otwartych i 18 spotkań informacyjno—doradczych,
- publikacje 6 specjalistycznych biuletynów, 15 ulotek promocyjnych i 2 raportów rocznych,
- stworzenie forum współpracy i wymiany doświadczeń

Opis podejmowanych działań:

Ze względu na innowacyjny charakter projektu jeszcze w fazie jego pisania nawiązano współpracę z grupą najlepszych w kraju specjalistów od wdrażania wzornictwa. Tę współpracę utrzymano w czasie realizacji zadania, a dodatkowo grupę doradców doraźnie uzupełniano o ekspertów z potrzebnych dziedzin. Realizację programu rozpoczęto od badań ankietowych przeprowadzonych wśród 213 śląskich producentów i 50 przedsiębiorców. Wyniki ankiet potwierdziły nikłą wiedzę przedsiębiorców na temat korzyści płynących z zastosowania designu oraz zupełny brak kontaktów między biznesem a projektantami. Badanie ankietowe pozwoliło również na dostosowanie tematyki pierwszych szkoleń do najczęściej zgłaszanych potrzeb. Przyjęty plan działań zakładał skupienie się na konkretnych,

rozwijających się na Śląsku branżach, wystawom towarzyszyły konferencje i warsztaty, przydatne zarówno przedsiębiorcom, jak i projektantom. W ten sposób wzmacniano efekt edukacyjny i wykorzystywano spotkania do lepszej integracji firm działających w danym sektorze. Jednym z priorytetów była pomoc młodym projektantom w ich starcie zawodowym. Prezentowane wystawy promowały potencjał polskich szkół projektowych, warsztaty pomagały aktywnie pozyskiwać wiedzę na temat prowadzenia działalności gospodarczej, wykonywania wolnego zawodu czy ochrony własności intelektualnej. W krótkim czasie cieszyńskie centrum stało się popularnym miejscem spotkań, rosła lista stałych partnerów. W ciągu dwóch lat do sieci wzornictwa aktywnie włączyły się m.in.

Górnośląska Agencja Promocji Przedsiębiorstw w Katowicach, Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach, Górnośląska Agencja Rozwoju Regionalnego, Sieć Aniołów Biznesu, Sieć medyczna GAPP, Regionalna Loża BCC w Bielsku Białej, Biznes Consulting w Katowicach itp. Wyraźnie zwiększyło się zainteresowanie wzornictwem, zarówno przemysłowym, jak i grafiką użytkową, coraz popularniejsza staje się bezpłatna baza danych, z której korzystają firmy poszukujące projektantów. W ciągu dwóch lat i trzech miesięcy realizacji projektu zrealizowano:

10 Wystaw:

- „Kooperacje” — wystawa prac studentów ASP w Warszawie prezentująca współpracę Wydziału Wzornictwa Przemysłowego z przemysłem
- „Jeszcze wszystkiego nie wymyślono” - wystawa prac M. Jurkowskiego
- „Młodzi polscy projektanci wobec konsumpcji”
- „Narzędzia” - wzornictwo maszyn i środków produkcji oraz „Fiskars”
- „Polska pasja tworzenia – meble
- „Najlepsze Dyplomy Projektowe 2004/05 oraz 2005/06
- „W stronę nowoczesności — polskie wzornictwo po 1956 roku” (wspólnie z Muzeum Narodowym w Warszawie)
- „Design dla niewidomych” (przy współpracy z Centrum Designu Republiki Czeskiej)
- „Najlepsze polskie firmy projektowe”
- „Opakowania — bardzo głośny, cichy sprzedawca”

6 Warsztatów:

- „Jak wystartować w zawodzie projektanta” warsztaty dla studentów i młodych projektantów (dwie edycje)
- „Letnią szkołę designu” poświęconą projektowaniu szlaków turystycznych oraz typografii (dwie edycje)
- warsztaty dla producentów i projektantów „Jak cię widzą, tak cię kupują” i „Efektywny plan marketingowy”

8 Konferencji:

- „Rola wzornictwa w procesie budowania marki”
- „Jak współpracować z projektantem?”
- „Środki produkcji a wzornictwo przemysłowe”
- „Przemysł meblarski a wzornictwo”
- „Od projektu do produktu” - najlepsze polskie firmy projektowe, modele współpracy z przedsiębiorcami
- „Projektowanie dla niepełnosprawnych”
- Polski przemysł opakowań a wzornictwo”
- Sytuacja i możliwości rozwoju młodych projektantów.

Konkurs i wystawę „Śląska rzecz”

15 Spotkań informacyjno - doradczych dla przedsiębiorców i projektantów na temat:

- „Wzornictwa opakowań w przemyśle spożywczym”
- „Jak chronić dorobek firmy przed działaniami konkurencji”
- „Gdzie szukać środków na sfinansowanie wdrożenia nowego produktu”
- „Wdrożenia nowego produktu — komu można ufać?”
- „Nowego produktu — oszacowania ryzyka”
- „Budowanie wizerunku firmy”.

Wydano 4 numery biuletynu „i” przedsiębiorczość i design, których tematami przewodnimi były m.in. narzędzia, meble oraz konkurs „Śląska rzecz”.

6 Dni Otwartych przeznaczonych dla szerokiej publiczności:

- „Jeszcze wszystkiego nie wymyślono”
- „Design krok po kroku” (trzy edycje konkursu dla szkół).
- „Zaprojektuj święta”
- „Design i innowacje”.

W ramach projektu działa strona internetowa www.wzornictwo.net oraz pierwsza funkcjonująca na Śląsku baza **danych projektantów i producentów**. Wszystkie informacje dostępne na stronie i bazie danych są bezpłatne.

Rezultaty projektu:

Zgodnie z raportem rocznym na dzień 31 grudnia 2006r. wskaźnik realizacji produktowej wyniósł 81,4%. W stosunku do planowanej ilości instytucji objętych wsparciem wskaźnik wynosi 78,7%. W konferencjach, warsztatach i spotkaniach informacyjno-doradczych uczestniczyło 599 przedstawicieli firm, instytucji

publicznych, organizacji pozarządowych oraz studentów i wykładowców. W bazie danych zarejestrowano 78 projektantów i 31 firm produkcyjnych. Odnotowano 5693 odwiedzających stronę www.wzornictwo.net. Wydatki budżetowe wyniosły 63,8% planu.

Sposoby promocji projektu:

Od samego początku zdawaliśmy sobie sprawę, jak wielką rolę dla uzyskania efektów odgrywać będzie skuteczna promocja. Ponieważ projekt dotyczy wzornictwa, jasne było również, że wszystkie materiały informacyjne i reklamowe muszą wyróżniać się bardzo dobrym poziomem. Logo projektu jest autorstwa cenionego grafika Włodzimierza Pluty (ASP Kraków), logo konkursu „Śląska Rzecz zaprojektowała Anna Kmita (ASP Katowice), statuetki „Śląskiej rzeczy” zaprojektował mieszkający na Śląsku projektant Maciej Jurkowski. W promocji projektu bardzo pomaga biuletyn „i. przedsiębiorczość i dizajn” (nakład 1000 egz.). Od samego początku realizacja projektu spotkała się z życzliwością mediów lokalnych i ogólnopolskich. Informacje oraz relacje z wystaw, konferencji czy Dni Otwartych przekazywane są przez telewizję regionalną, radia i współpracujące portale internetowe. Projekt był promowany podczas wielu konferencji i spotkań w Polsce i zagranicą, w tym np. na Międzynarodowych Warsztatach Designu w Cardiff, Spotkaniach Instytucji Wspierających Design w Cieszynie, Wiedniu i Lubjanie, dwukrotnie w PARP w Warszawie, na konferencjach nt. dobrych praktyk EFS (Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Wojewódzki Urząd Pracy Katowicach) oraz w czasie wizyt studyjnych. Zwiększa się zainteresowanie projektem samorządów, które rozważają realizację podobnych działań pobudzających innowację w gospodarce.

Projekt promuje odrębny plakat, ulotka i banner informacyjny, każda wystawa posiada starannie zaprojektowany plakat, banner, katalog i zaproszenie. Ze względu na rosnące zainteresowanie zagraniczne oraz promocję regionu, ulotki, raporty, wybrane katalogi oraz część biuletynów mają wersję anglojęzyczną

Kontakt:

Śląski Zamek Sztuki i Przedsiębiorczości w Cieszynie

Ul. Zamkowa 3

43-400 Cieszyn

033 851 08 21

e – mail: info@zamekcieszyn.pl

6. Projektodawca:

Fundacja Pomocy Dzieciom Poszkodowanym w Wypadkach Komunikacyjnych „Wróć”

Tytuł projektu: „Podniesienie kwalifikacji pracujących osób dorosłych w zakresie umiejętności rehabilitacyjnych”

Program: ZPORR

Opis projektu:

Fundacja "Wróć" powstała we wrześniu 2002 roku z inicjatywy rodziców, rodzin i przyjaciół dzieci poszkodowanych w wypadkach komunikacyjnych. Została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0129427.

Cele Fundacji to m.in.:

- finansowanie pomocy medycznej i rehabilitacji osób niepełnosprawnych - ofiar wypadków komunikacyjnych
- opieka nad osobami niepełnosprawnymi w szczególności dziećmi i młodzieżą
- organizacja rehabilitacji, edukacji, wypoczynku, rekreacji, sportu i aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych
- prowadzenie działalności edukacyjnej wśród dzieci i młodzieży związanej z przepisami ruchu drogowego i bezpieczeństwa na drodze.

Od początku działalności realizujemy programy:

- ✓ Hipoterapii
- ✓ Terapii metodą Halliwick
- ✓ Animaloterapii w Mini ZOO
- ✓ Widoczny = Bezpieczny
- ✓ Ocalić życie
- ✓ Ferie w siodle
- ✓ Wakacje dzieciom.

Hipoterapia - to działanie mające na celu przywracanie zdrowia i sprawności przy pomocy konia i jazdy konnej. Hipoterapia jest wyjątkową i niepowtarzalną metodą usprawniania dzięki obecności konia - współterapeuty. Koń i jego ruch dają zupełnie nowe i niespotykane w innych metodach terapeutycznych możliwości.

Animaloterapia w Mini ZOO - Terapeutyczne Mini Zoo Fundacji "WRÓĆ" współtworzone jest z Oliwskim Ogrodem Zoologicznym z myślą o dzieciach i młodzieży niepełnosprawnej daje im ogromne szanse i możliwości. Znajdują się tu specjalnie oswajane i przygotowywane do kontaktu z dziećmi zwierzęta. Kolejnym ważnym elementem jest bogaty przekrój gatunków, ciekawe kontrastowe formy umaszczenia i co najważniejsze możliwość bezpośredniego kontaktu.



Terapia metodą Halliwick - Fundacja "WRÓĆ" wraz z londyńską YMCA oraz International Halliwick Association w 2003 roku w Gdańsku po raz pierwszy w Polsce zorganizowała dwa kursy Metody Halliwick, Fundation oraz Advance -. Szkolenie prowadziła międzynarodowej sławy lektor Pani Beryl Kelsey. W zajęciach wzięło udział 18 terapeutów.

Projekt „Podniesienie kwalifikacji pracujących osób dorosłych w zakresie umiejętności rehabilitacyjnych” Realizowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004-2006 PRIORYTET 2 „Wzmocnienie rozwoju zasobów ludzkich w regionach” Działanie 2.1 „Rozwój umiejętności powiązany z potrzebami regionalnego rynku pracy i możliwości kształcenia ustawicznego w regionie”.

Projekt "Podniesienie kwalifikacji pracujących osób dorosłych w zakresie umiejętności rehabilitacyjnych" zakłada kompleksowe przeszkolenie 48 uczestników przedsięwzięcia w ramach poszerzania kwalifikacji zawodowych poza godzinami pracy. Wsparcie to będzie polegać na organizacji czterech edycji kursu rehabilitacji Metodą Halliwick. Umożliwi on Beneficjentom Ostatecznym nabycie umiejętności wspomagania rehabilitacji osób niepełnosprawnych przy zastosowaniu innowacyjnej metody hydroterapii. Przedsięwzięcie zaplanowane zostało z uwzględnieniem potrzeb Beneficjentów Ostatecznych zarówno, jeśli chodzi o możliwości finansowe, jak i o dostosowanie terminów do ich potrzeb i pozwoli im na pozyskanie pożądaných kwalifikacji potrzebnych w regionie, gdzie realizowany będzie projekt. Przedsięwzięcie przyczyni się także do zwiększenia możliwości awansu zawodowego uczestników szkolenia.

Okres realizacji: Od 02.01.2006 r. do 31.05.2006 r.

Kwota dofinansowania: 168 037,20 PLN

Grupa docelowa: 48 pracujących osób dorosłych zgłaszających z własnej inicjatywy chęć podwyższania kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy (poza godzinami pracy).

Ilość edycji szkolenia: W ramach projektu odbędą się cztery edycje szkolenia, w których weźmie udział po dwunastu kursantów.

Beneficjenci Ostateczni:

Pracownicy m.in. w ośrodków wypoczynkowo-rehabilitacyjnych, ośrodków dziennej pomocy osobom niepełnosprawnym, przychodni rehabilitacyjnych. Szkolenie obejmie także m.in. ratowników WOPR (plaże i baseny), nauczycieli placówek oświatowo-wychowawczych i fizjoterapeutów. Osoby samodzielnie zgłaszają chęć poszerzania kwalifikacji zawodowych poza godzinami pracy w tym zakresie. Z uwagi na brak tego



typu kursów bardzo duża liczba osób kwalifikuje się do wsparcia. Projekt jest przedsięwzięciem pilotażowym mającym na celu pokazanie innym instytucjom działającym w województwie pomorskim, iż potrzeby kształcenia zawodowego mieszkańców w zakresie rehabilitacji są ogromne i wielokierunkowe.

Zdiagnozowane problemy Beneficjentów Ostatecznych:

Bariera finansowa - koszt szkolenia indywidualnego oraz pomocy dydaktycznych nie pozwoliłby na skorzystanie z kursu większości kwalifikowanych Beneficjentów Ostatecznych. Wszystkie edycje kursów bezpłatne + wyposażenie w niezbędne materiały edukacyjne.

Bariera ofert - brak tego typu szkoleń. Fundacja „Wróć” jest jedyną organizacją w regionie podejmującą się organizacji kursów Metody Halliwick.

Bariera terytorialna - szkolenia tego typu z uwagi na ich innowacyjność i nieliczną kadrę fachowców - trenerów najczęściej odbywają się poza granicami Polski. Uniemożliwia to uczestniczenie w nich osobom z rejonu województwa pomorskiego.

Kontakt:

Fundacja Pomocy Dzieciom Poszkodowanym w Wypadkach Komunikacyjnych „Wróć”

Ul. Gdańska 1

82-107 Jantar

tel. 0 55 247 90 13

e – mail: fundacja wroc@si.pl

Konferencja oraz konkurs są współfinansowane ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.